

ច្បាប់

ស្តីពី

សហគមន៍កសិកម្មប្រទេស

កសិករស្មើគ្នា

នៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ : ០៦ ៩.៧.៩៤

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ ចរ្យន
រាជហរិវង្ស ឧកតោសុយាត វិសុទ្ធិពង្ស
អគ្គមហាបុរសរាជ

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ ចរាធនាថ ចរាធបពិក្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានត្រូវយល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើនៅថ្ងៃទី២៤-៧-១៩៩៣
- បានត្រូវយល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ១-១១-១៩៩៣
- គណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានយល់ព្រមជន់

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី ២១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រី
រាជការស៊ីវិល នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល

នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជំពូកទី ១

បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.

អ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រៅពីអ្នករាជការដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុមតុលាការ និងក្រុមនីតិបញ្ញត្តិដែលមានលក្ខណៈពិសេសនោះត្រូវស្ថិតនៅក្នុងសហវិធាននេះ ។

មាត្រា ២.

ច្បាប់នេះអនុវត្តចំពោះអ្នករាជការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងក្របខ័ណ្ឌទាំងឡាយដែលបានបង្កើតនិងរៀបចំឡើងតាមព្រះរាជក្រឹត្យ ហើយបានចូលធ្វើការនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ននានាដោយមានសិទ្ធិទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ។

មាត្រា ៣.

ក្របខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃអ្នករាជការត្រូវកំណត់ដោយលក្ខន្តិកៈដោយឡែកតាមព្រះរាជក្រឹត្យ។

មាត្រា ៤.

ប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ឋានៈស្តី ថ្នាក់ សន្ទស្សន៍បៀវត្សអ្នករាជការក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃអង្គផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥

ការតែងតាំង ការតំណែងថ្នាក់ ការផ្លាស់ប្តូរ ការដាក់ក្រៅតំណែង ឬការដាក់អោយ
នៅក្រៅក្របខ័ណ្ឌ ត្រូវសំរេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ។

ការបញ្ឈប់ឈប់អោយធ្វើការដោយបង្ខំ ការដាក់អោយចូលនិវត្តន៍មុនកំណត់ និងការ
ហូតងារនៃអ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌ ត្រូវសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ស្របតាមលក្ខន្តិកៈដោយឡែក
នៃអ្នករាជការនេះ ។

មាត្រា ៦

អ្នករាជការម្នាក់ៗមានសិទ្ធិសុំមើលកំណត់ត្រា និងឯកសារផ្សេងៗដែលជាសំណុំរឿង
ផ្ទាល់ខ្លួន មុននឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ឬមុននឹងត្រូវផ្លាស់ដោយបង្ខំ ។ សិទ្ធិដែលនេះត្រូវបានអនុញ្ញាត
ដោយអស់អ្នករាជការណាដែលយឺតយូរមិនបានឡើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់តាមវេនអតីតភាព ។

មាត្រា ៧

អ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌអាចដាក់អោយទៅបំរើការ ឬបំពេញមុខងារក្រៅក្របខ័ណ្ឌ
ដើមរបស់ខ្លួនបាន ក្នុងករណីចាំបាច់និងមានការយល់ព្រមពីសាមីខ្លួន ។

អ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌមានសិទ្ធិសុំផ្លាស់កន្លែងធ្វើការទៅតាមប្តី ឬប្រពន្ធបាន ។

មាត្រា ៨

នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនីមួយៗ តាមគោលការណ៍ អ្នករាជការក្នុងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ណា
មួយមិនអាចចាត់អោយទៅធ្វើការក្រោមបង្គាប់អ្នករាជការម្នាក់ទៀតដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ទាបជាងខ្លួនទេ
លើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់ហើយសាមីខ្លួនដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ធំជាងនោះយល់ព្រម ។

មាត្រា ៩

របបស្តីពីការសុំច្បាប់ និងការឈប់សំរាកក្រចាំឆ្នាំ ប្រាក់បំណាច់បេសកកម្ម ប្រាក់
បំណាច់ព្យាបាលធាតុក្នុងមន្ទីរពេទ្យ និងប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ។ ល ។ ត្រូវកំណត់តាមច្បាប់ដោយឡែក ។

មាត្រា ១០

ប្រៀបធៀបប្រាក់បន្ទាប់បន្សំនៃប្រៀបធៀប ដូចជាប្រាក់បំណាច់បន្ថែមនិងប្រាក់បំណាច់ទទួល
ខុសត្រូវ ប្រាក់តំបន់ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភកូននិងប្រពន្ធ ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលផ្ទះ ថ្លៃសង្ហារឹមក្នុងផ្ទះ ថ្លៃជារមធ្យោបាយការងារ
ថ្លៃទឹក និងថ្លៃភ្លើង ។ ល ។ នៃអ្នករាជការត្រូវកំណត់តាមច្បាប់ដោយឡែក ។

ជំពូកទី ២
ការជ្រើសរើសនាយករដ្ឋមន្ត្រី

មាត្រា ១១

បេក្ខជនទាំងពីរភេទអាចទទួលអោយចូលធ្វើការក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការបាន លុះត្រាតែ
បេក្ខជននោះបានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

- ១_ មានសញ្ជាតិជាខ្មែរ ។
- ២_ មានអាយុយ៉ាងតិច ១៨ ឆ្នាំ ហើយមិនលើសពី ២៥ ឆ្នាំ ប៉ុន្តែមានករណីលើកលែង
ខ្លះដូចមានចែងខាងក្រោមនេះ ៖
  - ក_ ចំពោះបេក្ខជនដែលមានសញ្ញាប័ត្រឧត្តមសិក្សា ការកំរិតអាយុ ត្រូវបានកំរិតពី
២៥ ឆ្នាំ ដល់ ៣០ ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនបំផុត ។
  - ខ_ ចំពោះបេក្ខជនដែលបានប្រឡងនៅគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា មួយឆ្នាំ ឬច្រើនឆ្នាំ ហើយមិន
បានសញ្ញាប័ត្រនោះ ការកំរិតអាយុ ២៥ ឆ្នាំ និងត្រូវកំរិតតាមចំនួនឆ្នាំដែលបានប្រឡង
ក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងនោះ តែមិនឱ្យលើសពីអាយុ ៣០ ឆ្នាំ ។
  - គ_ ចំពោះបេក្ខជនដែលបានបំពេញកាតព្វកិច្ចយោធា ការកំរិតអាយុត្រូវកំរិតតាមចំនួនឆ្នាំ
ដែលបានបំពេញកាតព្វកិច្ចយោធានោះ ។
- ៣_ ក្នុងពេលចាំបាច់ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចចេញអនុក្រឹត្យលើកលែងការកំណត់អាយុនៃ
បេក្ខជនដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការជាអាទិភាព និងដើម្បីផលប្រយោជន៍ជាតិ ។
- ៤_ មិនបានប្រាសចាកសិទ្ធិខាងផ្លូវរដ្ឋប្បវេណី សិទ្ធិជាពលរដ្ឋ សិទ្ធិខាងនយោបាយ ។
- ៥_ មិនដែលមានទោសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមពីរឿងលើសប៉ះពាល់ដល់ទំនៀមទំលាប់ កិត្តិយស
និងភាពសុចរិត ។
- ៦_ ត្រូវមានកាយសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការបំពេញការងារដែលលក្ខណៈសម្បត្តិមានចែងទុក
ជាមុននៅក្នុងសេចក្តីណែនាំ និងបទបញ្ជាជាធរមាន ។
- ៧_ បងប្អូនជនជាតិភាគតិច បងប្អូននៅតំបន់ដាច់ស្រយាល និងបងប្អូននារីភេទអាចត្រូវបាន
ផ្តល់អាទិភាព និងភាពងាយស្រួល ។
- ៨_ ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌខាងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដូចមានចែងក្នុងបទបញ្ជាដោយឡែកនៃអង្គ
ដែលខ្លួនមានបំណងសុំចូលបំរើការងារ ។

មាត្រា ១២._

លក្ខខណ្ឌស្តីពីសញ្ជាតិ និងរាយការន៍បញ្ជាក់តាមសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬតាមសាលា ក្រុមជំនួសអត្រានុកូលដ្ឋាននោះ ។

សេចក្តីបញ្ជាក់ថាគ្មានទោសត្រូវកំណត់ក្នុងសំបុត្រផ្ទាល់ទោសមួយមានសុពលភាព ៣ ខែ ដែលចេញអោយដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ១៣._

ជាគោលការណ៍ រាល់ការជ្រើសរើសបេក្ខជនឱ្យចូលក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ត្រូវធ្វើឡើងតាម ការប្រឡងប្រជែង លើកលែងតែមានការកំណត់ផ្សេងពីនេះដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ១៤._

កាលបរិច្ឆេទនៃការប្រឡងប្រជែងជ្រើសរើសអោយចូលក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការ ត្រូវ កំណត់ និងផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងតិច ៣ ខែមុនថ្ងៃដែលបើកអោយចូលប្រឡង ។ ក្នុងករណីដែលមានការប្រញាប់ ការផ្សព្វផ្សាយត្រូវធ្វើយ៉ាងតិច ៣០ ថ្ងៃ ។

មាត្រា ១៥._

ជាគោលការណ៍ រាល់ការប្រឡងប្រជែងជ្រើសរើសអោយចូលក្របខ័ណ្ឌរាជការ ត្រូវ មានតំណាងស្តាប់នមុខងារសាធារណៈចូលរួម ។

ជំពូកទី ៣
ការធ្វើកម្មសិក្សា ការតាំងសិប្បកម្មក្របខ័ណ្ឌ
ការបញ្ចេញព័ត៌មានក្របខ័ណ្ឌ

មាត្រា ១៦._

ការតាំងសិប្បកម្មក្របខ័ណ្ឌរាជការនិងអាចសំរេចបានជាស្ថាពរ ក្រោយពិចារន៍ធ្វើកម្ម សិក្សាសាកល្បងមួយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ អាចលើកលែងមិនចាំបាច់ធ្វើកម្មសិក្សា ចំពោះបេក្ខជនទាំងឡាយដែលបាន ប្រឡងជាប់ទៅកាន់ប្រភេទក្របខ័ណ្ឌខ្ពស់ជាងនៃអង្គដែលខ្លួនធ្លាប់ជាមន្ត្រី រាជការចាស់តាំងសិប្បកម្មក្របខ័ណ្ឌម្តងរួច ហើយ ។

មរតក ១៧.

ប្រៀបធៀបសកម្មសិក្សាការីត្រូវកាត់ទុកប្រាក់សម្រាប់សោធននិវត្តន៍ ។ បើសិនជាកម្មសិក្សាការីនោះមិនបានតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការនោះ ប្រាក់ដែលបានកាត់ទុកសម្រាប់សោធននិវត្តន៍នេះត្រូវសរុបសរសេរឱ្យបាន ។

មរតក ១៨.

រយៈពេលកម្មសិក្សាត្រូវកំរិត ១២ ខែ ។ រយៈពេលកម្មសិក្សាត្រូវគិតពីថ្ងៃតែងតាំងកម្មសិក្សាការីនោះ ។ កម្មសិក្សានេះមិនត្រូវយកធានាបានទេ បើកាលណាសាមីជនអាក់ខានមកធ្វើកម្មសិក្សាសរុបលើសពី ៣០ ថ្ងៃ ។ ក្នុងករណីនេះ សាមីជនត្រូវបន្តធ្វើកម្មសិក្សានៅឆ្នាំទី ២ ទៀត ។

ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌរាជការនិងធ្វើទៅបានលុះត្រាតែកម្មសិក្សាការីបានបំពេញកម្មសិក្សាចំនួន ១២ ខែជាពិតប្រាកដ ។ រយៈពេលកម្មសិក្សានេះត្រូវបន្ថយ ៦ ខែចំពោះមន្ត្រីរាជការក្របខ័ណ្ឌចាស់ដែលបានប្រឡងជាប់ចូលក្របខ័ណ្ឌថ្មីមួយទៀតដោយរក្សាអត្តភាពដែលមានពីមុន ។

ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌត្រូវធ្វើឡើងដោយអាច្ឆាធរមានសមត្ថកិច្ចតែងតាំង តាមសំណើពីប្រធានអង្គភាព ។ ការតែងតាំងសិបនៃកម្មសិក្សាការីត្រូវតែមានការរួមយោបល់ពីគណៈកម្មការមួយ ។

សមាសភាពគណៈកម្មការនេះមាន ៖

- ១- ប្រធានស្ថាប័ន ឬតំណាង ប្រធាន
- ២- ប្រធានអង្គភាពដែលគ្រប់គ្រង ឬតំណាង សមាជិក
- ៣- ប្រធានការិយាល័យបុគ្គលិក ឬតំណាង សមាជិក
- ៤- អ្នករាជការមួយរូបដែលមានក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា សមាជិក

កម្មសិក្សាការីណាដែលមិនបានបង្ហាញឱ្យឃើញទាន់មានសម្បទាវិទ្ធជីវៈគ្រប់គ្រាន់ ឬក៏ពិនិត្យឃើញថារបៀបធៀបធ្វើការងារមានការខ្លីខ្លា ឬក៏គ្មានកំលាំងពលិនិងកាន់មុខតំណែងបាន តាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ក្នុងសេចក្តីណែនាំជាធរមាន អាចបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការនេះពេលណាក៏បានក្នុងរយៈពេលកម្មសិក្សា ។ ត្រូវបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការម្តងទៀតដែរ ចំពោះអ្នករាជការណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសនិងមាត្រា ៣៣ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់ទៅមុខទៀតនៃច្បាប់នេះ ដែលចែងពីការដាក់វិន័យចំពោះមន្ត្រីរាជការ ។

ការបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការ ឬការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌ តោងតែសំរេចជាដាច់ខាតក្នុងរយៈពេល ៣ខែ ក្រោយថ្ងៃផុតកំណត់រយៈពេលកម្មសិក្សា ១២ ខែកន្លងមក ។ ការតែងតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌ

ចាប់ផ្ដើមមានប្រសិទ្ធភាព ក្នុងផ្នែកប្រៀបធៀបដាច់អតិថភាពការងារសម្រាប់ឡើងឋានន្តរស័ក្ដិ ឬថ្នាក់ ចាប់ពី ថ្ងៃផុតកំណត់នៃកម្មសិក្សានេះ ។ ប៉ុន្តែអតិថភាពការងារសំរាប់ចូលនិវត្តន៍ត្រូវបានគិតបញ្ចូលតាំងពីថ្ងៃចាប់ផ្ដើមធ្វើ កម្មសិក្សា ។

មាត្រា ១៩ .-

អ្នករាជការណាដែលធ្វើការតទៅទៀតមិនបាន ដោយហេតុមកពីចាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ហើយដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទទួលសោធននិវត្តន៍អាចនឹងត្រូវបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការតទៅ ទៀតនៅពេលណាក៏បាន ។

អ្នករាជការមានអតិថភាពការងារចាប់ពី ២០ ឆ្នាំឡើងទៅ ដែលត្រូវឱ្យចូល និវត្តន៍ដោយចាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ មានសិទ្ធិទទួលសោធនសមាមាត្រ ។ បើអតិថភាពការងារក្រោម ២០ ឆ្នាំ អ្នករាជការដែលចាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ មានសិទ្ធិទទួលប្រាក់សោធនដែលបានកាត់ទុក និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗ របស់រដ្ឋតែមួយលើក ។

ការកំណត់ចាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវសំរេចដោយគណៈកម្មការមួយដែលមាន សមាសភាពដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ១- ប្រធានស្ថាប័ន ឬតំណាង ប្រធាន
- ២- ប្រធានអង្គការដែលគ្រប់គ្រង ឬតំណាង សមាជិក
- ៣- ប្រធានការិយាល័យបុគ្គលិក ឬតំណាង សមាជិក
- ៤- គ្រូពេទ្យដែលបានទទួលសញ្ញាប្រណិធាន ហើយដែលចាត់តាំង ឡើងដោយក្រសួងសុខាភិបាល សមាជិក
- ៥- អ្នករាជការដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាមួយឆ្នាំពីរនាក់ដែលមាន ឋានន្តរស័ក្ដិយ៉ាងហោចណាស់ស្មើនឹងសាមីខ្លួន សមាជិក

ជំពូកទី ៤
ការផ្សេងឋានន្តរស័ក្ដិ ឬផ្សេងថ្នាក់

មាត្រា ២០ .-

ការឡើងឋានន្តរស័ក្ដិ ឬឡើងថ្នាក់នៃអ្នករាជការត្រូវធ្វើតាមវេនជ្រើសរើសក៏បាន ឬ តាមវេនជ្រើសរើស និងអតិថភាពជាមួយឆ្នាក់បាន ។

តាមធម្មតា រយៈពេលអប្បបរមានៃការឡើងថ្នាក់ត្រូវកំរិត ២ ឆ្នាំ ។ ដើម្បីនឹង អាចឱ្យឡើងថ្នាក់តាមការជ្រើសរើសយកនោះ ត្រូវមានចុះឈ្មោះក្នុងតារាងឡើងថ្នាក់ ។ ក្នុងករណីអ្នករាជការណា ម្នាក់បំពេញការងារមានស្នាដៃល្អពិសេសត្រូវបានតំណើថ្នាក់ជាស្វ័យប្រវត្តិ ដោយពុំគិតពីលក្ខខណ្ឌអតីតភាពឡើយ ។

ចំពោះក្របខ័ណ្ឌទាំងអស់ ការតម្កើងថ្នាក់ត្រូវមានការយល់ព្រមពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការតែងតាំងដែលសំរេចឱ្យតាមកំរិតនៃកន្លែងទំនេរក្នុងឋានៈស្ថិតិមួយៗ និងតាមកំរិតមុខចំណាយថវិកា ។

មាត្រា ២១ .-

អ្នករាជការក្នុងឋានៈស្ថិតិមួយអាចឡើងថ្នាក់បានម្តងមួយថ្នាក់ បើដូរឋានៈស្ថិតិត្រូវ ឡើងទៅថ្នាក់ក្រោមបំផុតនៃស្ថិតិខ្ពស់ជាងនោះ ។ នៅពេលដែលអ្នករាជការត្រូវប្តូរប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ដោយសារបាន ប្រឡងជាប់ទៅប្រភេទក្របខ័ណ្ឌខ្ពស់ សន្ទស្សន៍បៀវត្សត្រូវតែត្រឹមថ្នាក់ដែលមានកំរិតស្មើ ឬខ្ពស់បន្ទាប់ពីសន្ទស្សន៍ បៀវត្សចាស់នៃអ្នករាជការនោះ ។

ការតម្កើងឋានៈស្ថិតិ ឬថ្នាក់ទាំងឡាយ ត្រូវគិតលើផ្នែកបៀវត្សនិងអតីតភាពចាប់ពី កាលបរិច្ឆេទដែលការតម្កើងឋានៈស្ថិតិនេះត្រូវបានប្រកាស ។

មាត្រា ២២ .-

ជារៀងរាល់ឆ្នាំ នៅខែមករា អ្នករាជការទាំងអស់ដែលមានសិទ្ធិតម្កើងឋានៈស្ថិតិ ឬថ្នាក់ ត្រូវបំពេញព្រឹត្តិប័ត្រពិនុសម្រាប់តម្កើងថ្នាក់របស់ខ្លួន ។ ព្រឹត្តិប័ត្រពិនុនេះត្រូវបានប្រធានអង្គភាពធ្វើការ កត់សម្គាល់ និងបញ្ជាក់បន្ថែម ព្រមទាំងកំណត់ជាពិនុ ។

អភិបាលខេត្ត ក្រុង មានភារៈផ្តល់យោបល់ទៅលើកិរិយាមារយាទ ការគោរពវិន័យ សាមគ្គីភាពរបស់ប្រធានមន្ទីរនានានៅខេត្ត ក្រុង ។

តារាងពិនុទាំងនោះត្រូវបញ្ជូនតាមលិខិតសំដៅទៅប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

មាត្រា ២៣ .-

ក្រោយពិចារណាលើព្រឹត្តិប័ត្រពិនុ តាមក្របខ័ណ្ឌ និងលំដាប់លំដោយអតីតភាព ប្រ- ធានអង្គភាព ឬប្រធានស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចបញ្ជប់បញ្ជីស្នើសុំឡើងថ្នាក់នោះ ។

បញ្ជីខាងលើនេះ ត្រូវចុះឈ្មោះអ្នករាជការដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

- ១- តាមធម្មតា អតីតភាពការងារយ៉ាងតិចបាន ២ ឆ្នាំ ចំពោះឋានៈស្ថិតិ ឬថ្នាក់ដែលបានទទួលគិតចាប់ពីថ្ងៃចូលឆ្នាំខ្មែរដែលជាថ្ងៃធ្វើតារាងឡើងថ្នាក់ ។
- ២- ត្រូវមានសេចក្តីស្នើសុំឱ្យឡើងថ្នាក់ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ពីថ្នាក់គ្រប់គ្រងបន្ត បន្ទាប់ដែលសាមីខ្លួននៅក្រោមបង្គាប់ ។

មាត្រា ២៤ .

ព្រឹត្តិប័ត្រកំណត់ពិន្ទុវិជ្ជាជីវៈ និងស្ថានភាពសេវាកម្មនៃរាជការម្នាក់ៗដែលឆ្លើសុំឡើង ឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ ត្រូវដាក់ឱ្យគណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់ពិនិត្យ ។

មាត្រា ២៥ .

តារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ ត្រូវធ្វើដោយគណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់តែងតាំង តាមសំណើប្រធានអង្គភាព ឬប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

គណៈកម្មការនេះ ត្រូវតែងតាំងឡើងតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬ តាមប្រកាស ក្រសួង ហើយត្រូវមានសមាសភាពដូចតទៅ :

- ១- ប្រធានស្ថាប័ន ឬតំណាង ប្រធាន
- ២- ប្រធានអង្គភាពដែលត្រួតត្រា ឬតំណាង សមាជិក
- ៣- ប្រធានការិយាល័យបុគ្គលិក ឬតំណាង សមាជិក
- ៤- អ្នករាជការពិរនាក់ ដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា តែមានឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ឬបើគ្មានទេ ត្រូវយកអ្នករាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌទៀត ក៏បានដែរ ។ អ្នករាជការទាំងនេះត្រូវជ្រើសរើសឡើងដោយការ បោះឆ្នោត សមាជិក

មាត្រា ២៦ .

តារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់ ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងត្រីមាសទី ៤ នៃឆ្នាំនីមួយៗ(ត្រីមាស ទី ៤ នៃឆ្នាំខ្មែរ) ។ តារាងនេះប្រើការសំរាប់ឆ្នាំបន្ទាប់ និងមានតែឈ្មោះអ្នកដែលឆ្លើសុំឡើងតាមផែនជ្រើសរើស ។ គណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់ប្រជុំពេញអង្គ កំណត់មធ្យមភាគនៃពិន្ទុចំពោះបេក្ខជនម្នាក់ៗ ពីពិន្ទុ ០ ដល់ពិន្ទុ ២០ រួចគណៈកម្មការនេះស្រង់ឈ្មោះបេក្ខជនតាមលំដាប់លំដោយពិន្ទុ ។ ការចុះឈ្មោះក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់ ត្រូវធ្វើតាមចំនួនកន្លែងដែលមានសល់ ទំនេរ ។

ចំនួនឈ្មោះដែលចុះក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់ប្រចាំឆ្នាំសំរាប់ក្របខ័ណ្ឌនីមួយៗ នៅក្នុងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់នីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យឬប្រកាសតាមចំនួនកន្លែងទំនេរ និងតាម មុខចំណាយដែលមានគ្រោងទុកក្នុងថវិកា ។

មាត្រា ២៧ .

ក្នុងករណីដែលមិនអាចចុះឈ្មោះបេក្ខជនទាំងអស់ក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់ នៃឆ្នាំនេះបានទេ សាមីជនត្រូវមានសិទ្ធិចុះឈ្មោះមុនគេបង្អស់តាមលេខរៀង ក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬ

ថ្នាក់រៀនបន្តបំបែកទៀត លើកលែងតែគណៈកម្មការសំបុត្រដូចពីនេះ ដោយមានលេខច្បាប់ការណ៍សមហេតុផល ពិប្រធានត្រូវតែត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ២៨ -

ដើម្បីចុះឈ្មោះក្នុងតារាងឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំឆ្នាំ ១៣ ខែ បេសា ក្នុងឆ្នាំ ទីមួយ បេតុជនត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដែលមានបែបក្នុងលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃអង្គរបស់ខ្លួន ដើម្បី ឡើងថ្នាក់ ។ ក្នុងករណីពិសេស គណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់មានសិទ្ធិចុះឈ្មោះក្នុងតារាងតម្លើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំ ឆ្នាំឡើយអ្នករាជការណាដែលអង្គការត្រូវតែមិនបានស្នើសុំតម្លើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំ ។

មាត្រា ២៩ -

អតិថិភាពការងារមន្ត្រី រាជការដែលធ្វើការនៅតំបន់ឆ្ងាយដាច់ស្រយាល តំបន់ប៉ះពាល់ សុខភាពឬគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវតែតម្កែមពាក់កណ្តាលនៃអតិថិភាពនេះទៀត ក្នុងការចុះឈ្មោះលើតារាងរាយនាមសំរាប់ ស្នើសុំតម្លើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំ ។

មាត្រា ៣០ -

ការតម្លើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំតាមផែនអតិថិភាព ត្រូវធ្លាស់គ្នាជាមួយការឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំតាមផែនជ្រើសរើស ទៅតាមសមាមាត្រដែលបានគ្រោងទុកក្នុងលក្ខន្តិកៈដោយឡែកសំរាប់អង្គទីមួយ ។
ការឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំតាមផែនអតិថិភាព ត្រូវសំបុត្រតាមលំដាប់ដោយអតិថិភាព ជាដាច់ខាតក្នុងបញ្ជីរាយនាមអ្នករាជការដែលត្រូវសុំឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំនោះ ។

មាត្រា ៣១ -

សិទ្ធិត្រូវបានឡើងវិញឡើយស្ថិតិប្រចាំ ដោយផែនជ្រើសរើស ក៏ដូចជាដោយផែនអតិថិភាព ត្រូវផ្អាកចំពោះអ្នករាជការណាដែលត្រូវចោទជាបទល្មើសឬជាបទល្មើស ។

មាត្រា ៣២ -

ឋានស្ថិតិកិត្តិយស រាជការដែលដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចតែងតាំងជូនមន្ត្រីរាជការ ចូលនិវត្តន៍ឬលាបែប ឬដែលបានដាក់ឱ្យឈប់ធ្វើការងារដោយចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ។
ឋានស្ថិតិកិត្តិយសជាតិប្រចាំឈ្មោះអាចផ្តល់ជូនមន្ត្រី រាជការដែលបានទទួលមរណភាព។

៦_ ប្រកបមុខរបរបន្ថែមត្រួតឃើញមុខងាររបស់ខ្លួនជាអ្នករាជការ ក្នុងករណីដែល
លក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃអង្គនីមួយៗហាមឃាត់ ។

អំពើបំពាននិងបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះអាចបណ្តាលឱ្យទទួលទណ្ឌកម្មផ្នែករំលែង
ណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ដោយមិនទាន់គិតដល់ការចោទប្រកាន់ជាបទអាជ្ញាដែលអាច
កើតមានឡើងទៀតផង ។

មាត្រា ៣៦._

អ្នករាជការទាំងឡាយមានសិទ្ធិចូលជាសមាជិក ឬចូលរួមក្នុងការត្រួតត្រាសមាគម
ស្របច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៧._

មន្ត្រី រាជការត្រូវមានអព្យាក្រឹតភាពក្នុងសកម្មភាពការងារ និងហាមឃាត់ដាច់ខាត
នូវការប្រើប្រាស់មុខងាររបស់ខ្លួន និងសម្ភារៈរបស់រដ្ឋដើម្បីបំរើសកម្មភាពនយោបាយដាច់ខាតក្រោម ៖

១_ ធ្វើការដើម្បីផលប្រយោជន៍ដល់បេក្ខជននយោបាយ ឬប្រឆាំងនឹងបេក្ខជន

នយោបាយណាមួយ ។

២_ ធ្វើការដើម្បីផលប្រយោជន៍គណបក្សនយោបាយ ឬប្រឆាំងនឹងគណបក្ស

នយោបាយណាមួយ ។

ការប្រព្រឹត្តិដូចនិងមាត្រានេះចាត់ទុកជាកំហុសនិងការឆ្កាឆ្កងក្នុងវិជ្ជាជីវៈ ។

មាត្រា ៣៨._

អ្នករាជការទាំងអស់ត្រូវបង្ហាញឱ្យឃើញថា ខ្លួនមានសមត្ថភាពក្នុងវិជ្ជាជីវៈជាងរបប
ក្នុងការប្រតិបត្តិមុខងាររបស់ខ្លួន ។ អ្នករាជការទាំងអស់ត្រូវទទួលខុសត្រូវពាក់កំហុស និងការឆ្កាឆ្កងក្នុងវិជ្ជាជីវៈព្រម
ទាំងបទឆ្លើសដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣៩._

កំហុសនិងការឆ្កាឆ្កងក្នុងវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវយកទណ្ឌកម្មខាងរំលែងទៅអនុវត្ត ។ ការខ្វះខាត
ឬបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈអាចត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍ បើសារមីខ្លួនបំពេញលក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ឬ
បញ្ឈប់ពីការងាររាជការក្នុងករណីមិនត្រូវលក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ។

មាត្រា ៤០ _

ទណ្ឌកម្មខាងរំលែងមានដូចតទៅ ៖
ទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី ១

- ក. ស្តីបន្ទោស
- ខ. ស្តីបន្ទោសដោយមានចំណារក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួន
- គ. ផ្លាស់ដោយបង្ខំតាមវិធានការខាងវិន័យ
- ឃ. លុបឈ្មោះចេញពីតារាងឡើងវិញឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាក

២. ទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី ២

- ក. ស្តីបន្ទោសជាទម្ងន់បណ្តាលឱ្យលុបចេញពីតារាងឡើងវិញឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាក បើសិនជាមានចុះឈ្មោះហើយ ឬធ្វើឱ្យយឺតក្នុងការតម្កើងឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាកក្នុងថេរៈវេលាមួយមានកំណត់ តែមិនត្រូវឱ្យឈឺសពី ២ ឆ្នាំ ក្នុងការតម្កើងឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាកតាមជនជ្រើសរើសឬតាមជនអតីតភាព ។
- ខ. ដាក់ឱ្យនៅទំនេរគ្មានប្រៀបធៀបឱ្យឈឺសពីមួយឆ្នាំ ។
- គ. បន្ថយឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាកមួយថ្នាក់ ឬច្រើនថ្នាក់ ។
- ឃ. ដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍មុនកំណត់ ឬបញ្ឈប់ពីការងារដោយបង្ខំ ។
- ង. បណ្តេញចេញពីមុខតំណែងរាជការ ។

មាត្រា ៤១ .

ការស្តីបន្ទោសត្រូវធ្វើជាលិខិតធ្វើទៅសាមីខ្លួន ដោយប្រធានអង្គភាព ឬប្រធានស្ថាប័ន ។

ការស្តីបន្ទោសដែលមានចំណារក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួន ការផ្លាស់ដោយបង្ខំតាមវិធានការខាងវិន័យនិងការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងតម្កើងឯឋានន្តរស័ក្តិបូជាក ត្រូវសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស តាមសេចក្តីរាយការណ៍ពីប្រធានអង្គភាព និងក្រោយពីសាមីខ្លួនបានដោះសា ។

មាត្រា ៤២ .

រាល់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យថ្នាក់ទី ២ ត្រូវសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ក្រោយពីមានយោបល់របស់ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ។

មាត្រា ៤៣ .

អ្នករាជការដែលត្រូវបន្ថយថ្នាក់ ឬឯឋានន្តរស័ក្តិ ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងថ្នាក់ថ្មីឬឯឋានន្តរស័ក្តិថ្មី ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលមានសេចក្តីសំរេចជាផ្លូវការ ។

មាត្រា ៤៤ -

ការបណ្តេញមន្ត្រី រាជការចេញពីមុខតំណែងគឺការមកមុខងារឬអំណាច និងឋានន្តរ ដែលបានប្រគល់ឱ្យពីមុនដល់មន្ត្រី រាជការនោះ ។ ក្នុងករណីដែលត្រូវលុបចោលនូវសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ឬ ប្រាក់ដែលកាត់ទុកក្នុងបេឡាសោធននិវត្តន៍ នោះត្រូវមានសេចក្តីសំរេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

មាត្រា ៤៥ -

ការចោទប្រកាន់អំពើកំហុសខាងវិន័យត្រូវធ្វើដោយសេចក្តីសំរេចរបស់ថ្នាក់គ្រប់គ្រង ដែលមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីមានសេចក្តីរាយការណ៍ពីស្តារពីប្រធានអង្គភាពឬប្រធានស្ថាប័ន ។

មាត្រា ៤៦ -

អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាសដែលសំរេចចោទប្រកាន់អំពើកំហុសខាងវិន័យនាំឱ្យមានការផ្អាកមុខ ងារនៃអ្នករាជការនោះជាបណ្តោះអាសន្ន តែមិនមានការបន្ថយបៀវត្សទេ ។ ក្នុងរយៈពេលមួយខែយ៉ាងយូរ ក្រុម ប្រឹក្សាវិន័យត្រូវកោះប្រជុំដើម្បីផ្តល់យោបល់ ។

សេចក្តីសំរេចផ្អាកការងារអ្នករាជការឱ្យឈប់ពីតំណែងមានកំណត់ត្រឹម៣ខែ ប៉ុន្តែបើជា ករណីពិសេសអាចសំរេចឱ្យបន្តជាថ្មីទៀតបាន កំណត់ ០១ ខែម្តង ប៉ុន្តែការបន្តនោះមិនត្រូវឈឺសព្វធាតុឡើយ ។

មាត្រា ៤៧ -

ការចោទប្រកាន់អំពើកំហុសខាងវិន័យ ត្រូវធ្វើការអង្កេតជាមុនសិនចំពោះទណ្ឌកម្មខាង វិន័យថ្នាក់ទី ២ ។ ការអង្កេតត្រូវប្រគល់ឱ្យតំណាងប្រធានស្ថាប័នសាមីមួយរូបឬច្រើនរូប ដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ឬអតិសាត់ច្រើនជាងអ្នករាជការដែលត្រូវជាប់ចោទ ។

សំណុំរឿងអង្កេតត្រូវបញ្ជូនទៅប្រធានស្ថាប័នដើម្បីពិនិត្យ និងសំរេចថាត្រូវបញ្ជូនអ្នក រាជការជាប់ចោទនោះទៅឱ្យក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ឬក៏សំរេចថាត្រូវបញ្ឈប់ការចោទប្រកាន់វិញ ។ ក្នុងករណីដែល ប្រធានស្ថាប័នយល់ថាត្រូវបញ្ជូនអ្នករាជការចោទប្រកាន់ សំណុំរឿងត្រូវបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាវិន័យដែលត្រូវអញ្ជើញអ្នករាជការ ជាប់ចោទមកពន្យល់ដោះសាដោយផ្ទាល់មាត់ និងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមុននឹងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យធ្វើការសន្និដ្ឋានអំពី កំហុសនិងទណ្ឌកម្ម ដើម្បីជាយោបល់ដល់ថ្នាក់មានសមត្ថកិច្ចសំរេច ។

មាត្រា ៤៨ -

ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ត្រូវមានសមាជិក ៥ នាក់
- អ្នករាជការ ៣ នាក់ ចាត់តាំងដោយប្រធានស្ថាប័ន ដែលអ្នករាជការជាប់ចោទ នោះនៅក្រោមឱវាទ ម្នាក់បំពេញមុខងារជំនួសប្រធាន និងម្នាក់ទៀតបំពេញមុខងារ ជាអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ ។

អ្នករាជការ ២នាក់ ដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នានឹងអ្នករាជការជាប់ចោទក៏ ប៉ុន្តែមានឋានានុរស័ក្តិខ្ពស់ជាង ឬមានអតីតភាពការងារចាស់ជាងក្នុងថ្នាក់ស្មើគ្នា ។ មិនអាចចាត់តាំងឱ្យចូលក្នុងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យនេះបាន អ្នករាជការណាដែលជាអ្នក ធ្វើពាក្យបណ្តឹងចំពោះអ្នករាជការជាប់ចោទ ឬជាក្រុមញាតិវល្លេដល់ជូរទី ៣របស់អ្នករាជការជាប់ចោទនោះ ។

មាត្រា ៤៩ .

អ្នកធ្វើរបាយការណ៍មានភាពត្រឹមត្រូវច្បាប់ទៅអ្នករាជការជាប់ចោទនូវសិទ្ធិរបស់អ្នករាជ ការនោះដូចតទៅ :

- ១. សិទ្ធិសុំមើលសំណុំរឿងផ្ទាល់ខ្លួន
- ២. សិទ្ធិសុំអាសសាក្សី
- ៣. សិទ្ធិជ្រើសរើសតំណាងការពារខ្លួន
- ៤. សិទ្ធិពន្យល់ដោះសាវ័យលក្ខណ៍អក្សរ ឬដោយផ្ទាល់មាត់ ។

មាត្រា ៥០ .

ក្រោយពេលបានទទួលរបាយការណ៍ ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យអាចបង្គាប់ឱ្យអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ រកព័ត៌មានបន្ថែមទៀតបាន ។

ប្រធានអាចពន្យារពេលប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាវិន័យទៅថ្ងៃក្រោយបាន ព្រមទាំងអាចចាត់វិធាន ការផ្សេងៗដែលមានសារប្រយោជន៍ដើម្បីរកការពិត និងកុំឱ្យប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់តុលាការ ក្នុងករណី ដែលតុលាការបានសម្រេចជាមុនមកហើយ ។

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តវិន័យនឹងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៦

ការចោទប្រកាន់តាមដូចតុលាការ

មាត្រា ៥១ .

អ្នករាជការដែលជាប់បណ្តឹងពីបទមជ្ឈិមឬបទឧក្រិដ្ឋចំពោះមុខតុលាការ អាចត្រូវចោទ ប្រកាន់បានលុះត្រាមានសេចក្តីអនុញ្ញាតបើកឱ្យចោទប្រកាន់ជាមុនពីតំណាងរដ្ឋមន្ត្រី តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង យុត្តិធម៌ ចំពោះមន្ត្រីដែលមានបៀវត្សស្មើឬលើសបៀវត្សរដ្ឋមន្ត្រីថ្នាក់លេខ ៣ ឬមានឋានៈជាប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាល ប្រចាំរាជធានីនិងក្រុង អភិបាលខេត្ត ក្រុង ។ ចំពោះអ្នករាជការដែលមានបៀវត្សទាបជាងបៀវត្សរដ្ឋមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣ វិញ សេចក្តីអនុញ្ញាតជាមុនឱ្យចោទប្រកាន់នោះត្រូវសំរេចត្រឹមប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែង តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនភ្លាមមិនចាំបាច់មានសេចក្តី
អនុញ្ញាតឱ្យចោទប្រកាន់ទេ ប៉ុន្តែត្រូវជូនដំណឹងអំពីជំរឿងនេះជាប្រញាប់ទៅប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

មាត្រា ៥២ .

អ្នករាជការណាដែលកំពុងជាប់ការចោទប្រកាន់ទៅតុលាការជំនុំជំរះ អាចត្រូវបានផ្អាក
ពិមុខងារសិនក្នុងករណីចាំបាច់ ។

ក្នុងករណីដែលអ្នករាជការត្រូវផ្អាកពីការងារដោយផ្អាកប្រៀបធៀប អ្នករាជការនោះត្រូវ
បានទទួលឱ្យចូលធ្វើការវិញភ្លាមដោយគិតពីអតីតភាព ឋានន្តរស័ក្តិ សោធននិវត្តន៍ និងទទួលប្រៀបធៀបប្រតិសកម្មផង
បើតុលាការប្រកាសឱ្យចូលជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៥៣ .

ការផ្តន្ទាទោសជាបទឧក្រិដ្ឋ ឬជាបទមជ្ឈិមដោយឥតល្អទោស បណ្តាលឱ្យមានការ
ហួតងារអ្នករាជការនោះ គិតពីថ្ងៃសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

អ្នករាជការដែលតវ៉ាសុំឧទ្ធរណ៍ត្រូវដាក់ឱ្យនៅទំនេរគ្មានប្រៀបធៀបជាបណ្តោះអាសន្នដោយ
ស្វ័យប្រវត្តិ ។

**ជំពូកទី ៧
ការចូលនិវត្តន៍**

មាត្រា ៥៤ .

អ្នករាជការទាំងពីរភេទត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍ជាក់ហិត ពេលដល់អាយុ ៥៥ ឆ្នាំ ។
អាយុកំហិតនេះអាចរីកិលឡើងដល់ ៦០ ឆ្នាំបើលក្ខណៈដោយឡែកបានកំណត់ ។
ដើម្បីមានសិទ្ធិទទួលសោធននិវត្តន៍អតីតភាពបាន អ្នករាជការត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដូច

តទៅ៖

- មានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ
- មានអតីតភាពការងារ ៣០ ឆ្នាំ

ប៉ុន្តែអ្នករាជការដែលបានបំរើការងារអស់រយៈពេល ៣០ ឆ្នាំហើយ អាចសុំចូល
និវត្តន៍មុនអាយុ ៥៥ ឆ្នាំបានដោយទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតីតភាព ។

មាត្រា ៥៥._

អ្នករាជការដែលបំពេញការងារបាន ៣០ ឆ្នាំយ៉ាងតិច ត្រូវទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍
អតិថភាព ។

អ្នករាជការដែលបានបំពេញការងារក្រោម ២០ ឆ្នាំ ត្រូវទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍
ដែលបានកាត់ទុក និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗរបស់រដ្ឋតែមួយណាក៏ ។

អ្នករាជការដែលបំពេញការងារក្នុងចន្លោះរយៈពេលពី ២០ ឆ្នាំដល់ក្រោម ៣០ ឆ្នាំ
ត្រូវបានទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍សមាមាត្រ ។

មាត្រា ៥៦._

ក្នុងរយៈពេលបន្តការងារក្រោយពេលដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ចំពោះអ្នករាជការដែលមាន
អតិថភាពត្រឹម ៣០ ឆ្នាំហើយ មិនត្រូវកាត់ទុកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ឡើយ ប៉ុន្តែបើអតិថភាពការងារមិនទាន់គ្រប់
៣០ ឆ្នាំនោះ ត្រូវកាត់ទុកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ហើយរាប់បញ្ចូលចំនួនឆ្នាំដែលបានបន្តការងារ ដើម្បីទទួលបានប្រាក់
សោធននិវត្តន៍ ។

មាត្រា ៥៧._

អតិថភាពការងាររបស់អ្នករាជការត្រូវគិតតាំងពីថ្ងៃដែលសាមីខ្លួនបានចូលបំពេញការងាររដ្ឋ
ទោះក្នុងសម័យណាក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ៨

ការដោះស្រាយទំនាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការមុខងារសាធារណៈ

មាត្រា ៥៨._

អ្នករាជការមានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការ អំពីករណីដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកិច្ចការមុខងារ
សាធារណៈ ។ ប៉ុន្តែជាការចាំបាច់ អ្នករាជការនោះត្រូវរកវិធីដោះស្រាយតាមផ្លូវរដ្ឋបាលជាមុនសិន ។

មាត្រា ៥៩._

សមត្ថកិច្ចដើម្បីដោះស្រាយទំនាស់ខាងលើនេះ ត្រូវប្រគល់ជូនគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍
មួយមានឈ្មោះថា គណៈកម្មាធិការសំរុះសំរួលទំនាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការមុខងារសាធារណៈ ដែលមានប្រធាន
ស្ថាប័នមុខងារសាធារណៈជាប្រធាន ហើយនឹងមានសមាសភាពដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៩
បទបញ្ញត្តិដោយផ្សេងៗ

មាត្រា ៦០ -

ការកែសម្រួលចំនួនអ្នករាជការតាមសភាពជាក់ស្តែងរបស់មន្ត្រីតំណែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។
ក្នុងករណីដែលត្រូវកាត់បន្ថយចំនួនអ្នករាជការជាការចាំបាច់ ជាគោលការណ៍ ការរំសាយត្រូវបិទពាល់ជាបឋមចំពោះ
អ្នករាជការដែលជិតដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ដែលមានសម្បទារវិជ្ជាជីវៈមធ្យម និងអ្នកដែលស្ម័គ្រចិត្តឈប់ពីការងារ ។

មាត្រា ៦១

ជាគោលការណ៍ អ្នករាជការក្របខ័ណ្ឌមានអាទិភាពក្នុងការទទួលមុខតំណែងណា
មួយ ។ តែក្នុងករណីពិសេស ផ្អែកលើការចាំបាច់ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចតែងតាំងវរជនណាម្នាក់ ឬជនដែលមាន
សញ្ញាប័ត្រខ្ពស់ ឱ្យកាន់មុខតំណែងអ្វីមួយក៏បាន ទោះវរជនឬជននោះពុំមែនជាមន្ត្រីក្របខ័ណ្ឌក៏ដោយ ។
ក្នុងលក្ខណៈនេះ សាមីខ្លួនមានសិទ្ធិទទួលប្រែប្រួលវត្សជានិច្ច តែគ្មានសិទ្ធិទទួលសោធន-
និវត្តន៍ទេ ។

មាត្រា ៦២

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចតែងតាំងឱ្យចូលក្របខ័ណ្ឌអ្នករាជការនៅពេលណាក៏បាន ចំពោះ
វរជន ឬជនដែលមានសញ្ញាប័ត្រខ្ពស់ ដែលមានផលប្រយោជន៍ដល់ការងាររដ្ឋ ដោយមិនគិតពីលក្ខខណ្ឌអាយុ ។

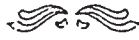
ជំពូកទី ១០
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៣ -

ចាប់តាំងពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន រហូតដល់ឆ្នាំ ២០០០ អ្នករាជការដែលមាន
អាយុលើសពី ៥៥ ឆ្នាំ អាចអនុញ្ញាតបន្តឱ្យធ្វើការងារបាន តាមការស្នើសុំរបស់សាមីខ្លួន និងតាមការសម្រេច
ដោយអនុក្រឹត្យផ្អែកលើយោបល់ឯកភាពពីស្ថាប័នមុខងារសាធារណៈ និងប្រធានស្ថាប័នសាមី ។ ការបន្តនេះមាន
រយៈពេលបូជន្នាម្តង តែមិនឱ្យលើសពី ៥ ឆ្នាំទេ ។

ជំពូកទី ១១
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៤

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
អនុម័តនៅថ្ងៃ សុក្រ ទី ២១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤
នាសម័យប្រជុំសាមញ្ញលើកទី ៣ នីតិកាលទី ១ ។
ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ហ៊ុយ ស៊ីងណាង

ជំពូកទី ១១
អចលនវត្ថុ

មាត្រា ៦៤ -

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ក្នុងព្រះបាទនាយក និង តាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទ

លា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

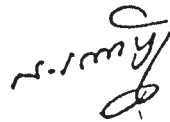
នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងដំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងទី២

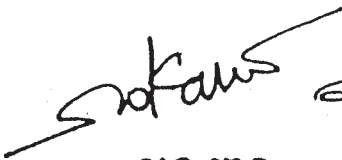
សហរដ្ឋមន្ត្រីទូលបន្តកិច្ចការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ហ៊ុន សែន

សុខ អាន

ថេន សិរីចុះអ្នក